

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

his doloribus fuit pūctus, opprobrijs abiectus, & tanquā vermis calcatus: Vt sic superbiā ac pertinaciā diuitum, ac potentiū huius mundi confunderet. Ac propterea de se ipso dixit: facilius esse transire se tanquā Camelum per angustū acūs foramen, quā aliquem Superborū; & arrogantū diuitum inire in regnum caelorum, acceptando perfectionis Euangelicæ doctrinam; hincq; eius vitæ paupertatem & nuditatem sequendo. Nam si tres illi ad eam *mutati*, venire recusarunt, ne ad breue tempus rerum vsu, quas possidebant, carerent: quantò magis restitissent vocationi, si dictum eis fuisset, vt earundem rerum Dominio in perpetuum rēnucciarent.

§. I,

SED NE DISCIPVLV omnino de salute diffident horum diuitum, addeat statim: *a apud homines hoc impossibile est, apud Deū autē omnia possibilia sūt*, insinuans (vt S. Greg. explicat:) esse opus rarū & prodigiosum, quòd talis aliquis diues, ad ipsum perfecte sequendū, permoueatur: omnipotentiaē dei esse perfacile. si enim corpus suū gloriosum aded potuit subtile reddere, vt in minima hostiæ cōsecratæ parte integrū poneret, quæ per foramen acūs posset pertrāsire; & idē potest de camelo facere: etiā poterit diuitum & potentiū huius mūdi corda, ita subtilia reddere, & à rebus quas possident exuere: vt possint per angustū vitæ Religiosæ foramē trāsire, exuentes se rebus omnibus, vt possint ipsi seruire. Quāuis autē extraordinaria suæ vocationis efficacitate possit in momēto hāc efficere mutationē in ijs quos vocat, quæ admodū fecit eū S. Mattheo: sed ordinariē hęc mirabilia facit paulatim, inspirationes & internos cordis tactus tāta efficacitate multiplicās, vt tāta quādā violentia corda mutet, & ex ipso mūdo euellat. Cuius rei iucūdam quādā imaginē habemus in ea ratione, quā vsus est ad Iustū Lothē Sodomis educēdū. misit enim duos Angelos è cælo, qui iuberēt, b *illū statim cū duobus filiis exire*, addētes, vt eos etiā moneret, quos iā in suos genes elegerat, ut simul & illi exirēt; eò quòd cōstituisset Deus, Ciuitatē illam delolare. Sed generi, quibus *visus est Loth*, quasi ludēs loqui, ei nō obediuerūt. Et ipsemet valde seniebat exitū illū ex Sodomis, & ita cunctabatur exire. Quē tunc Angeli cogebāt, & vrgebāt, vt exiret; *disimulare autē illo, apprehenderunt manus eius, & vi quasi eū eduxerūt*. magnā certē adfert admirationē sancti huius cunctatio, ac repugnātia in exitu è Sodomis! Quod eius generi difficiles essent, nō aded erat mirū: cū in ea eisēt nati; haberētq; suos parētes & amicos, bonosq; sua stabilia; ac tenerētur et proprijs voluptatibus q̄ verò eos monebat, ac ciuitatis delolationē minabatur, erat quidā aduena: de cuius dictis, ac minis dubitare poterāt: an ex arte id faceret, vt sic deceptos secū abduceret. Sed magnū stuporē adfert, q̄ cū ipse c *Loth vir esset iustus, & habitās* (vt ait S. Petrus) *apud eos, qui de die in diem animam Iustam iniquis operibus cruciabant;*

& agnos-

e Luc. 14. 17

a Mat. 19. 26
Luc. 18. 27.
Lib. 4. Ado
ral. c. 22.

b Gen. 19. 14

c 1. Petr. 2. 8

& agnoscens eos, qui ipsum monebant, esse Angelos; & quod ipso Sodomitas cecitate percussissent à minimo vsq; ad maximum, qui fores effringere voluit, ut nec ostium inuenire possent; nihilominus ad eum illis esset graue, ciuitatem deferere; opusq; esset, ut Angeli, videntes nec verba nec rationes ad illud suadendum sufficere, per manum eum accipere. Quasi vi, inde educere illi tanta repugnantia? tantę more, ac difficultas? certe non aliunde, quam si diues esset, & potens; multosq; haberet greges, qui in illis campis pascuntur; & ipse valde esset affectus ad illius terrę pulchritudinem, & fecunditatem, quę erat dicitur paradysus Domini. Quare et si iustus esset; quia tamen addictum habebat, & quodammodo alligatum illis bonis, repugnans tristabatur in eis deferendis; & re ipsa nunquam ea deseruisset, nisi Angelus ut dictum est, illum coęgissent.

dGen. 13. 10

In ipsum igitur euenit aliquibus in saeculo manentibus, qui peccatoribus circumdati, & occasionebus ac periculis in graui peccata libere afflicti: etiam si Dei inspirationes audiant, & internos pulsus habeant ad mundum deserendum, nisi perire cum ipsis mundatis velint: oblatam tamen; & quasi nihil tale audirent, dissimulant: eod quod habentes cogitauerunt iucundis huius vitę bonis valde addictum, & parentes ac notos, suasque uirtus, deliciasq; nimis amantes: non habent animũ, res ad eum sibi charas deferendi. Quamobrem Deus D. N. utens interdum occultorum suorum maiorum rigore, eos permittit in mundo remanere, suasque propensionibus qui: quod fecit cũ illo e Adolescente, qui suarum dititiarũ affectu tenuitatem quem nec secundũ vocauit, neq; uisit, ut rediret: sicut etiam nec Lothi gentes, ut e Sodomis exirent, coęgit; sed in ea perire permisit; nec tres illas uirtutes ad carnem, iterũ inuitauit; sed in sua reliquit pertinacem. Sed aliquid tamen, licet raro extraordinaria uirtus misericordia, cogendo nõ uoluntate contra eorum uoluntatem: sed valde tuauiter & efficaciter, cũ tanta illuminatione ac cęlestium inspirationũ inundantia, ut illi statuunt deserere populum, quod tantoperẽ amant, tantiq; faciunt: ut nudi nudum Iesum sequantur. Et fortẽ hoc mysterium insinuatur in eo facto Lothi, ad quẽ duo Angeli cęlo uenerunt, ut e Sodomis educerent, eũ ad id uel unus sufficisset: nam huiusmodi homines ex tot mundi labyrinthis educendos, duplicatis opustibus auxilijs est opus, Et ut S. Ioannes Climachus aduertit: non sine causa ad totum populum Israẽl ex Aegypto deducendum, non sunt missi Angeli, sed duo homines Moyses & Aaron: ad educendum autem uel unicam familiam, & quidẽ paruam, & quatuor tantũ personarum, e Sodomis uenerunt Angeli: nec opus hoc solis hominibus fuit commissum, si enim spiritum sanctum triusq; exitus inspicimus, difficilior secundus hic fuit, quã primus: nam populus ille Israẽl in Aegypto valde opprimebatur, & à Pharaone tyrannice

eMat. 19. 17

Quare duo
Angeli ad
Loth uen-
erunt.
Gradu. 1.

tractabatur; quos ipsi aduersitates & incommoda impellebant, vt ex tā-
 ta miseria exirent. At Loth eiusq; familia abundabant, vt diximus, diuitijs &
 prosperitatibus: certū est autē, multo facilius deserere mundū eos, qui in
 eo aduersa & tribulationes patiuntur: quā qui prospera in eodē vtuntur for-
 tuna. Nō itaq; mirū est, sufficere homines ad vocandū pauperem & afflic-
 tū; opus verō esse Angelis, ad efficaciter vocandū diuitē, ac delitijs deditū.

§. 2.

¶ XIjs, quæ in hoc & proximo capite sunt dicta, satis apparet, quantum
 sit beneficium, quodd Deus suos electos ita vocet, ad mundū deserēdū,
 et vocationi pareant, prius quam ipsius mūdi diluuiā eos demergāt, & flum-
 ine comburant. Nam hæc duæ similitudines valde produnt bona, quæ hoc
 beneficium complectitur. Quis dicet non fuisse insignem Dei fauorem erga
 Noē, cū volens mundum diluuiō perdere, iussit illum arcam fabricare, in
 qua a ipse *Et omnis eius domus saluaretur*: Quāuis enim arca illa, præcipuē fac-
 ta vniuersalis Ecclesiæ figura, vt alio loco fusiū ostendimus; potest tamen
 optimē applicari ad sacras Religiones, quarum vnaquæque est quasi vna ali-
 qua arca, mandato & inspiratione Dei fabricata: qui eius fundatorem elegit
 tanquam alterum Noē qui *gratiam inuenit in eius oculis*, & per quē arcam cō-
 firmat Religionis, in qua ipse cum tota familia sua saluaretur: & a peccato-
 rum diluuiō, quod plurimos homines in sæculo demergit, defenderet. Sin-
 gulari enim prouidentia eos in eadem arca includit, & in vnione & fraterna
 charitate cum magna pace & concordia conseruat, sustentans eos corporalibus
 & spiritualibus cibis, quos in ipsa arca habent. Et quamuis diluuij aquæ,
 hoc est peccata & miseria huius mundi eam deforis circumdant: non tamē
 ingrediuntur quia *includit enim Dominus deforis*, supplens, quod ipse Noē fa-
 cere non potuit. peculiari enim sua protectione protegit ac tuetur intus
 existentes: si volunt vti ea clausura, votis ac Regulis, quibus in illo statu cir-
 cumdati sunt & muniti. Et quemadmodum diluuij aquæ eleuauerunt arcam
 in sublime à terra, ita horum peccatorum ac miseriarum aspectus & affli-
 ctiones, quæ Religiosis ex eis proueniūt, efficiunt, vt ipsi à terra eleuentur,
 & spirita procul à rebus his abiectis recedant, ascendentes ad contempla-
 tionem rerum cœlestium ac diuinarum; & sic securius nauigant absq; pe-
 riculo illidendi nauim, aut in rupem aliquam impingendi in suæ nauiga-
 tionis decursu. Quæ omnia bona illis eueniunt ex eo, quod Sapiētia diui-
 na, quæ arcam illam fabricauit, est eius gubernatrix *et per contemptibile lignum
 iustitiam gubernans*, hoc est, per quandam vitæ rationem, quæ in hominum sæ-
 cularium oculis contemptibilis videtur: eod quod fun detur in paupertate,
 humiliatiōe, & asperitate crucis: qua tamen ratione protegit ac defendit
 eos, qui illam amplectuntur: ne ipsius mundi miseria illos demergant.

a Gen 7.1.
 In Dusa
 spirit.

1ra. 2. 6. 12.

b 1er. 17.

c Sap. 10. 4.